

[Justitsministeren.]

søges i Straffeloven og i de Instruktioner, der er givet de høje Politiembedsmænd, som har Ret til at benytte sig af Beføjelsen. Man maa selvfølgelig sondre nøje mellem, hvad der fremgaar af Instruksen, og hvad der er virkelig Retstilstand paa dette Omraade.

Det betyder derfor intet som helst, at der ikke — og det blev fremhævet baade af den ærede Ordfører for Forespørggerne og det ærede 17de tingvalgte Medlem som meget betænkeligt — i Instruksen staar et Ord om, at det er en Forudsætning, at det kun er de anførte Hensyn til statsfarlige Forbrydelser o. s. v., som jeg gjorde Rede for, der skal være afgørende, thi det skal ikke staa i Instruksen, det følger af sig selv. Det følger jo af, at det er disse høje Politiembedsmænd, der handler, at de handler under et vist Ansvar. Derfor siger jeg, at hvad enten man nu finder disse Regler mere eller mindre betryggende — og i og for sig kan det være mig ganske ligegyldigt, om man ønsker andre Regler end disse, da de hidtil ikke har været anvendt, og jeg personlig ikke kan have nogen som helst Interesse i at bevare dem —, er det ikke forsvarligt, selv om man anser det for rimeligt at kræve strengere Regler, at det ærede 13de tingvalgte Medlem, da han tidligere omtalte denne Sag, altsaa inden han havde faaet Svar paa sin Forespørgsel, at denne ærede Ordfører, som ikke alene er Jurist, men desværre ogsaa to Gange har været Justitsminister, siger følgende, som findes Sp. 905:

„Risikerer enhver, ogsaa vi Medlemmer af dette høje Ting, at der sker Aflytning af Telefonsamtaler? Der staar i den Bekendtgørelse, der kom, ikke engang, at det skal være til Opklaring af Forbrydelser, der staar kun „de af Politiet ønskede“, og paa dette Grundlag kan man altsaa aflytte Telefonsamtaler. Derfor maa den højtærede Formand for det høje Landsting være forberedt paa, hvis jeg en Aften ringer op, at Telefonsamtalen kan blive aflyttet.“

„Derfor maa den højtærede Formand for det høje Landsting være forberedt paa. . .“! Det ærede Medlem, som har været Justitsminister og som ved, i hvilke Tilfælde Politiet kan optræde, gaar altsaa ud fra, at Politiet gaar ud fra, at den højtærede Formand for Landstinget og det ærede 13de tingvalgte Medlem er dybt inde i statsfarlige Forbrydelser. Det gør jeg ikke. Men jeg synes, det ærede Medlem med det offentlige Ansvar, han har, uanset at vi er ret

nær ved et Valg, ikke, før han fik Svar paa Forespørgselen, skulde have udsendt denne Lækkerbidtsken til en meget forsulten Presse.

Den ærede Ordfører for Forespørggerne udtalte, at det interesserede ham overhovedet ikke, at Ordningen har været gældende fra 1914, og at den er blevet indsnævret i 1938; og principielt har det ærede Medlem lige saa vel som det ærede 17de tingvalgte Medlem Ret i, at hvis Ordningen af 1938 ikke er tilfredsstillende, er det naturligvis ikke noget Forsvar for den, at det ærede Medlem, da han var Justitsminister, tolererede en endnu mindre tilfredsstillende Ordning. Det er rigtigt, at hvis Ordningen ikke tilfredsstillende nu, er det ikke noget Forsvar for den, at den tidligere har været endnu værre — det skal jeg komme til til Slut. Men jeg tror, at det ærede Medlem i et ædrueligt Øjeblik — og forhaabentlig har ogsaa dette ærede Medlem saadanne — vil fortryde at have sagt: Ministeren har bragt sig selv i Salveten ved at overlade Bemyndigelsen til de overordnede Embedsmænd. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at Forholdet altsaa tidligere har været det, at man ved Forhandlinger mellem den daværende Justitsminister og Trafikminister og højere Embedsmænd forskellige Steder har truffet en Overenskomst, hvorefter tidligere, som jeg har sagt, Politiets Ledelse, Departementschefen i Justitsministeriet og enkelte Embedsmænd i Udenrigsministeriet har haft denne Beføjelse, at Ændringen i den daværende Praksis skyldtes Telefonselskaberne, som ønskede at faa mere faste Regler, og at der derefter fra 1934 er ført Forhandlinger mellem disse forskellige Ministerier om saadanne Regler. Det ærede Medlem ved jo udmærket godt, hvordan det gaar til, at naar man saa fra de forskellige Sider bliver enig om, hvad man anser for juridisk forsvarligt, forelægges det Ministeren, og jeg synes ikke, det er det ærede Medlem rigtig værdigt at sige i et saadant Tilfælde, at Ministeren har bragt sig selv i Salveten ved at overlade Bemyndigelsen til tre overordnede Embedsmænd. Ansvarer ligger jo hos Ministeren i alle Tilfælde, for saa vidt disse Embedsmænd benytter Bemyndigelsen paa en uforsvarlig Maade, og givet er det, at man har anset denne Ordning for retligt forsvarlig og den praktisk fornøftigste.

Det ærede Medlem sagde saa: Naar vi nærmer os Politistaten, er Apparatet i Orden. Jeg ved ikke, hvad det er for en Politistat, vi nærmer os. Efter denne Instruks maa vi altsaa have fjernet os fra Politistaten, eftersom Reglerne er strammere nu, end de var i Forvejen. Og hvad det er for et